

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 21 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΙΟΥ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 463

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

CHARLES BAUDELAIRE. 'Από τὰ «Μικρά ποιήματα σε πρόζα». XXXIII. Μεθάτε! (μετάφρ. 'Εσπερος).
Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ. Μάτια και Σκέψη ('Ο σοφός — Τὸ τραγούδι — 'Η πιπεριά).
ΙΔΑΣ. 'Η θέση τῆς Τουρκίας (Γ').
ΑΙΜΙΛΙΑ ΚΑΡΑΒΙΑ. 'Ενας Θεός.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Χαράγματα.
Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ. 'Εσπερινοὶ ἀντίλαλοι.
ETTORE MOSCHINO. Τριστάνος και 'Ιζόλδη (μετάφρ. Ν. Ποριώτης).
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ. 'Ο προϋπολογισμός (Β').
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ. Πολιτικὴ 'Επιθεώρηση.
Σ. ΣΚΙΠΗΣ. Στὸν 'Αργύρη 'Εφταλιώτη.
Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

ETTORE MOSCHINO

ΤΡΙΣΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΖΟΛΔΗ^(*)

Εὐλογημένη ἄς εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα
ὁποῦ διαβάσῃ τὴν ἱστορίαν ταύτην. — Στὸ νόμα
τοῦ Θεοῦ. 'Αμήν.

(Παλαιοὶ Χρονολόγοι.)

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

'Ο Ρήγας Μάρκος τῆς Κορνοβάλλης.
Τριστάνος τῆς Δεώνης, ἱππότης τοῦ ρηγάτου.
'Αντρέτιος } ἄρχοντες τῆς Κούρτης.
Δενοάλης }
Γοντοῖνος }
'Ο Κακὸς Νέος.
'Ο 'Ερημίτης τοῦ Δάσους.
'Ιζόλδη τῆς 'Ιρλάντας, ρήγισσα τῆς Κορνοβάλλης.
Βραγγιάνα.

(*) Τὸ δραματικὸ τοῦτο ποίημα πρωτοπαρastάθηκε ἰτα-
λικά στὸ θέατρο Γολδόνη τῆς Βενετίας, ἀπὸ τὸ θέατρο τοῦ
Φ. Γαραβάλια στίς 25 τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1910 καὶ νεοελ-

Τὸ δράμα γίνεταί στήν Τινταγγέλη, πού εἶτανε ἡ βασι-
λικὴ καθέδρα τῆς Κορνοβάλλης, καὶ στὸ δάσος τοῦ Μορρά-
σου, τρακόσια χιλιόμετρα καὶ παραπάνου ἀκόμα μετὰ τὴ Σταύ-
ρωση τοῦ Κυρίου 'Ημῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ.

ΤΟ Α' ΜΕΡΟΣ

Μεγάλῃ αἰθούσῃ με καμάρες στὸ καστέλλι τῆς Τιντο-
γέλλης, ὅπου μένει ἡ Κούρτη τοῦ ρήγα Μάρκου τῆς Κορ-
νοβάλλης. 'Ανοίγεται, στὸν ἀριστερὸ τοῖχο, ἓνα παράθυρο
ἀψηλὸ, πού φαίνεται ἀπὸ μέσα ἡ θάλασσα τῆς 'Ιρλάντας,
ἀχιδολουσμένη ἀπὸ τὸν ἥλιο. Καταντικρὺ, στὸ βάθος,
θύρα με καμάρες, σκεπασμένη με βαρεῖα πορφύρινη κορ-
τίνα δεξιὰ στή θύρα τούτη, ἓνα παράθυρο ἀψηλὸ με
γυαλωτὰ ἱστορημένα, ἀνεβαίνει ψηλά, πὲς ὅσο φτάνει ὁ
τοῖχος, καὶ ἀφήνει νὰ φαίνεται τὸ βασιλικὸ περιβόλι, πλού-
σιο ἀπὸ πεῦκα, κλήματα μυρωμένα καὶ δροσερὲς βρυ-
σοῦλες. Στὸ βάθος πυκνὰ μαυρολογοῦνε τὰ δέντρα τοῦ ἄ-
γριου δρυμοῦ τοῦ Μορράσου. 'Ολόγυρα στοὺς τοίχους
ἀπλώνονται κορτίνες καὶ ξύλινες εἰκόνες, ὅπου εἶναι κεν-
τημένα ἢ σκαλισμένα ἐπεισόδια πολεμικά κα' ἐρωτικά, με
ἱππότες, βασίλισσες καὶ κοπέλλες. 'Ενα σκουτάρι ἀσημέ-
νιο με δυὸ μορφὲς ἀνάγλυφες ἀπάνου κρέμεται σ' ἓναν
τοῖχο. Θύρα μικρότερη δεξιὰ, καὶ ἄλλη ἀριστερά.

(Καθὼς ἀρχίζει τὸ δράμα, εἶναι στή
σκηνὴ οἱ ἄρχοντες τῆς Κούρτης: ὁ
ΑΝΤΡΕΤΤΟΣ, ὁ ΔΕΝΟΑΛΗΣ καὶ ὁ
ΓΟΝΤΟΪΝΟΣ· ὁ πρῶτος ἀκκουμπών-
τας στὸ παράθυρο πού βλέπει πρὸς τὴ
θάλασσα, ὁ δεύτερος σιμά στὸ ἄλλο
παράθυρο, καὶ ὁ τρίτος κοιτάζει θα-
μάζοντας τὸ ἀργυρὸ σκουτάρι.)

ΓΟΝ. (πρὸς τὸ Δενοάλη.)
Κοίτα! 'Εδῶ 'ναι τὸ θάμα! Στὸ σκουτάρι
σιμῆσανε οἱ δυὸ κορῶνες! Δὲν τὸ σκίζει
σπαθί· δὲν εἶναι δύναμη στὸν κόσμον,
ἄνθρωπος ἢ θεὸς πού θὰ χωρίσῃ
τὸ ἀγκαλιασμένο ἐρωτικὸ ζευγάρι
στὴ φλογερὴ του ἀγάπη!

ΔΕΝ. 'Η προφητεία
τῆς μάντισσας Μοργάνας ἀληθεύει!
Καὶ ὅσο προτείνει ἡ ὀλόγυμνη κοπέλλα
τὸ στόμα τὰργυρό της στὸν ἱππότη,

ληνικὰ μεταφρασμένο, στὸ Βασιλικὸ Θέατρο τῆς 'Αθήνας,
ἀπὸ τὸ θέατρο τῆς Κυβέλης 'Αδριανοῦ, στίς 7 τοῦ Δεκεμβρίου
τοῦ 1911, με τὴν κυρία Κυβέλη καὶ τοὺς κ. κ. Π. Λέοντα
καὶ Ν. Ροζάν· στοὺς πρῶτους ρόλους ('Ιζόλδη, Ρήγα Μάρκο
καὶ Τριστάνο). — Γιά νὰ τὸ παίξῃ ἄλλος θέατρος, πρέπει
πρῶτα νὰ ἔχῃ ζητημένη καὶ παρμένη ἀπὸ τὸ μεταφραστὴ
τοῦ τὴν ἄδεια πού δρίζει ὁ νόμος.